

самовластїе: тѣхъни-тѣ флоти соединени напад-
нахъ и развалихъ тѣрскъ-тѣ флотъ на
Наваринъ 20 Окт. 1827; Гръціа са ослобо-
ди и вѣзе подъ покровителство-то на тѣзи
три сили. Между това Сърбіа, подъ прѣдво-
днтелство-то на Милоша Обреновиць продъл-
жаваше започенъ-тѣ отъ Кара-Георга завѣ-
ра; Россїа намѣри разны причини да обечи
вой на Тѣрціа; Русскій Генералъ Дибичъ За-
балканскы, достигна въ Едрене, и тѣкъ прѣзъ
Септемвриа на 1829, са заключи миръ, по
кого-то Султанъ-тѣ призна самовластїе-то
на Гръціа и самозаконїе-то на Сърбіа.

Еще во вѣрме-то на тѣзи тежки за Тѣр-
ціа вѣрбы Сул. Махмудъ дѣятелно са за-
нимаваше за прѣсвѣрбанїе-то на царство-
то си; той создади новы полкобе на войска-
та изѣчвани по европейскы редъ, кои-то на-
рече Низамъ-Джедитъ, и вѣреше благовремїе
да нанесе смѣртнымъ ударъ на еничерско-то
тѣло. День-тѣ дойде, еничери-тѣ са разми-
рихъ; но сичко бѣше прѣдвидено: Санджа-
ки Шерифъ (знама-та на пророка), вѣрни-тѣ
полкобе, Шех-юл-исламъ-тѣ, тѣло-то на У-
ан-тѣ и помного-то отъ народа, вѣхъ отъ